

OLIVERA ĆIRKOVIĆ

JA, PINK PANTER

ISPOVEST

Četvrto izdanje

Sadržaj

Uvod	9
O časnim prestupnicima i nečasnim polutanima	13
Zatvor „Eleonas Tiva“	21
Detinjstvo u srećnoj porodici	43
Počeci košarkaške karijere	49
Prvi koraci u Crvenoj zvezdi	61
Uspon sa Voždovcem	69
Put ka vrhu	81
Tuzla, pred raspad	91
U Atini, gradu mog uspona i pada	105
Kraj srećnih godina	123
Uz podršku oca i sina	135
Tatin odlazak	143
Laži i podvale	149
Labudova pesma 2005 . godine	161
Greškom u grčkom zatvoru	167
Ponoćni ekspres u atinskom „Koridalu“	177
U drugom krugu	193
Pad	201
U jami	211
Arhondisa	219
Suđenje u zemlji čuda	229
U vrtlogu sreće	237
O <i>autorki</i>	255

*U ovoj priči sva imena su izmišljena,
ali svi likovi su stvarni.*

Uvod

Zovem se Olja. Zatvorenica sam koja svoju kaznu izdržava u grčkom zatvoru „Eleonas Tiva“. Osuđena sam na dvanaest, dvanaest i osam godina za organizovani kriminal, teške krađe i oružane pljačke. Suđeno mi je kao pripadnici međunarodne kriminalne grupe „Pink Panter“. Višestruki sam povratnik u ovoj ustanovi i njen najistaknutiji član, jer sam jedina žena koja je pobjegla iz grčkog zatvora. Kao takva, zaslužila sam status opasnog zatvorenika, što podrazumeva specijalne bezbednosne mere prilikom mojih odlazaka na sud, kod istražnog sudije, u bolnicu i slično.

Prva ideja o pisanju knjige rodila se posle prepiske s mojim bivšim suprugom, kada mi je napisao: „U Srbiji ima više pisaca nego čitalaca. Zašto ne napišeš knjigu?“ Ovu informaciju doživela sam kao svoju šansu: dakle, biću još jedna gospođa u nizu koja je napravila razne gluposti u životu i time zamorila mnogobrojne čitaoce. Grozim se autobiografskih knjiga koje pišu neuki i nadobudni. Sada

to radim i sama, pretpostavljam iz protesta. Posle mnogobrojnih pevačica, letačica i mlatačica koje su sigurne u zabavnost svojih života zbog skakanja po stolovima i intrigantnih veza sa raznim mamlazima, došao je moj red da se umešam u tu grupu mudrica koje duboko prezirem.

Ubeđene u svoju životnu mudrost, ludost i spisateljski dar, ispisale su brojne stranice knjiga koje niko neće zapamtiti. Ako ništa drugo, od ove tri osobine barem jednu sigurno posedujem – ludost.

Pokušaću ovom knjigom da to opravdam, u protivnom, biću još jedna žena u moru ostalih koja je nerealno ubeđena u svoju ludost zato što je prešla pešački prelaz na crveno, ljubila se sa ženom, prevarila muža sa kućnim prijateljom i činila slične gluposti koje budalu čine ponosnom.

Ova knjiga je moja pobuna i protest protiv svega što je lažno. Glavni pokretač svega je moja neutoljiva želja za isterivanjem pravde i dokazivanjem nemogućeg. Sa ovom osobinom susrela sam se davne 1975. godine, u prvom razredu osnovne škole. Uvek sam smela da kažem sve što su i druga deca mislila, ali se nisu usuđivala da izgovore. Bila sam buntovnik bez razloga i borac za pravdu. Niko me tome nije naučio. Bilo je to nešto jače od mene, izbijalo je iznutra, a ja sam samo izvršavala unutrašnje naloge.

Na samom početku života dodelila sam sebi tešku ulogu. Ova glupa osobina, da isterujem pravdu, pratiće me celog života. Loše u svemu je što sam bila svesna da se pravda isterati ne može, a ja sam to ipak radila. Zašto? Ne mogu to da objasnim, čak ni danas, kada mogu da nađem razloge za mnoge svoje postupke.

Čvrsto verujem da me je ova osobina gurnula u zabranjeni svet, iako za to nemam pouzdane dokaze. Iz nje se

izrodio otpor i neprihvatanje života čiji su sastavni delovi lažni moral i licemerje.

Moram da priznam, moja odluka da napišem ovu knjigu i iznesem svoje pomalo čudne stavove o životu i moralu umnogome je određena mojim sinom. Da je on izabrao loš put i postao poročan, nezadovoljan mlad čovek, ja bih osećala nepodnošljivu grižu savesti i nikad se ne bih usudila da napišem išta slično. Osećala bih se kao gubitnik i jedini krivac za njegovu propast.

Kako se desilo suprotno, nastavljam da verujem da sam ga vaspitala ispravno. Naravno da osećam grižu savesti što sam ga, u određenim periodima, dovodila u težak položaj, ali... Oprošteno mi je sve, pretpostavljam zato što je u godinama sreće i slobode moja ljubav desetostruko veća od normalne. Kada me nema, ne postoje zamerke, samo čežnja za jednom čudnom mamom koja je i mama, i drug, i čudo, i Robin Hud, i uzor i problematičan lik.

Ova knjiga je moj pokušaj da ispričam jednu istinu koja se prećutkuje, da pokažem kako izuzetni ljudi još uvek postoje. Ovo je priča o istinskom prijateljstvu, ljubavi i poverenju. U njoj ću opisati mlade ljude koji su potvrdili da ideje koje me vode ceo život postoje u stvarnom životu, a ne samo u snovima.

Ako ova knjiga probudi u čitaocima nadu i veru u pobedu dobra nad zlom, onda sam ostvarila svoj cilj.